

Mieczysław MOKWA
Politechnika Wroclawska

PROF. DR HAB. INŻ. ARCH. JACEK MARIA FULIŃSKI

*„Idziesz przez świat
i światu dajesz kształt
przez swoje czyny”
„Powrót Odysa”, S. Wyspiański*

Dziś po latach, w chwili kiedy odszedł od nas Profesor Fuliński, powyższy cytat można przywołać i umieścić go jako epitafium na cokole należnego mu pomnika.

Bo to właśnie Profesor całym swoim życiem, swoją bogatą wyobraźnią, kształtował świat rozpinając nad nim pajęczynę geometrycznych siatek. Jego niewyobrażalne w kształtach kopuły i formy geometryczne zamykały przestrzeń w piękne i wyraziste struktury, tak jakby chciał w nich zamknąć całe swoje twórcze życie.

A życie profesora J. Fulińskiego przypada na okres szczególnie w historii Polski. Urodził się 6 stycznia 1915 roku we Lwowie. Egzamin dojrzałości złożył w 1933 roku w Państwowym Gimnazjum we Lwowie. Studia wyższe ukończył w 1940 roku na Wydziale Architektury Politechniki Lwowskiej uzyskując dyplom inż. architekta.

Losy wojny rzuciły Go do Wrocławia. Od razu włączył się w odbudowę kraju. W okresie od 1946 do 1948 jako kierownik Wydziału Budowlanego Polskiej Żeglugi na Odrze odbudowuje wiele obiektów przemysłowych i mieszkalnych we Wrocławiu.

Następnie w latach 1948 - 1952 był dyrektorem technicznym i naczelnym ponad 100-osobowego Biura Projektów Przemysłu Roszarniczego, które zostało uznane za najlepsze w skali kraju. Wtedy odbudowuje i buduje kilkadziesiąt nowych fabryk przemysłu lekkiego, głównie na ziemiach zachodnich i północnych Polski. Był również czynnie zaangażowany w odbudowę naszej Uczelni, sporządzając jej pierwsze założenia projektowe.

Działalność dydaktyczną rozpoczął w 1947 roku na wydziale Architektury Politechniki Wrocławskiej w charakterze st. asystenta i po czteroletniej przerwie kontynuował jako adiunkt Akademii Rolniczej we Wrocławiu w latach 1952 - 1970, następnie jako docent 1970 - 1984 i profesor nadzwyczajny w 1985 r.

Uzyskany dyplom na Politechnice Lwowskiej nostryfikował na Politechnice Gdańskiej w 1959 roku. Stopień doktora nauk technicznych uzyskał w 1960 roku w Wyższej Szkole Rolniczej we Wrocławiu na podstawie pracy pt.: „Zagadnienia powierzchniowe w budownictwie”.

Habilitował się na wydziale Architektury Politechniki Wrocławskiej w 1968 roku przedstawiając pracę pt.: „Geometryczne elementy projektowania kratownic powierzchniowych”. Tytuł profesora uzyskał w 1985 roku.

Prof. Fuliński opublikował ponad 50 prac naukowych. Jego badania naukowe, jako kontynuatora lwowskiej szkoły geometrii wykreślnej i teorii architektury, skoncentrowały się na trzech głównych kierunkach:

- Studia geometryczne poświęcone morfologii budownictwa wodnego. Na ten temat ogłosił 8 prac w tym jedną monograficzną.
- Studia geometryczne nad morfologią przykryć powłokowych i konstrukcji przeszłowych. Na ten temat ogłosił 34 prace, w tym trzy monografie.
- Studia teoretyczne poświęcone wielościanom, m.in. podziałowi trójwymiarowej przestrzeni euklidesowej wielościanami. W tej tematyce opublikował 11 prac.

Jest twórcą dyscypliny „morfologia budownictwa”, czyli nauki o kształtowaniu przestrzeni. W swoich pracach o wielościanach sformułował geometryczne zasady budowy cząsteczkowej fullerenów.

Profesor bardzo aktywnie uczestniczył w pracach różnorodnych komisji wydziałowych i uczelnianych, był współorganizatorem zjazdów, sesji naukowych, okolicznościowych wystaw, a także brał chętnie udział w rajdach i imprezach studenckich. Nie uczestniczył czynnie w życiu politycznym. Głęboko jednak przeżył uzyskanie niepodległości i powstanie Trzeciej Rzeczypospolitej.

W latach 1972-1975 pełnił funkcję prodziekana Wydziału Melioracji Wodnych.

Profesor był m.in. członkiem Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa, członkiem Stowarzyszenia Architektów Polskich oraz Polskiego Towarzystwa Geometrii i Grafiki Inżynierskiej. Za swoją postawę, zaangażowanie i osiągnięte wyniki był wielokrotnie nagradzany nagrodami Ministra i Rektora. Został odznaczony m.in. Odznaką 1000-lecia Państwa Polskiego, Odznaką 15-lecia Wyzwolenia Dolnego Śląska, Odznaką Budowniczego Miasta Wrocławia, Złotą Odznaką Związku Nauczycielstwa Polskiego, Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem Komisji Edukacji Narodowej. Został również wyróżniony tytułem honorowym Zasłużony Nauczyciel Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Jak skromnie żył, tak odszedł od nas. Zmarł 29 października 1998 r. Do ostatnich chwil przebywał na Uczelni, pisał i tworzył czując, że ma tak dużo do powiedzenia, a tak mało zostało czasu. Odszedł pozostawiając wiele niedokończonych prac i zamierzeń badawczych. Na jego biurku odnajdujemy w połowie zdania przerwane recenzje, porozkładane rysunki, modele konstrukcji przestrzennych.

Nie zabiegał o sławę, wiele Jego prac pozostało nieopublikowanych, tworzył dla przyjemności.

Życie ludzkie wyznaczone dwoma datami, datą urodzin i datą śmierci, profesor Jacek Fuliński wykorzystał na pracę dla innych. Jego osiągnięcia naukowe, skromność i życzliwość, prawość, umiejętność współpracy oraz wrażliwość na krzywdę pozostaną niedoścignionym wzorcem dla Jego Uczniów oraz źródłem inspiracji dla rozwiązywania problemów jakie przynosi życie.

W środowisku pracy posiadał poważanie i szacunek, tak wśród przełożonych jak i wśród współpracowników i studentów. Był uwielbiany przez młodzież. Posiadał wyjątkową umiejętność przekazywania swojej wiedzy studentom. Studentów traktował zawsze po partnersku. Przez studentów był odbierany jako uosobienie dobroci.

Odszedł od nas Człowiek wielkiego formatu i serca, Człowiek o wysokiej kulturze w obcowaniu z ludźmi, społecznik i patriota, wybitny uczony i pedagog, wychowawca wielu pokoleń młodzieży akademickiej. Pamięć o Nim będzie zawsze żywa wśród tych, którzy Go spotkali na swojej drodze życia.